

Sygn. akt III AUa 1185/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 lutego 2013 r.

Sąd Apelacyjny w Katowicach

Wydział III Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSA Marek Żurecki (spr.)
Sędziowie	SSA Jolanta Pietrzak SSA Irena Goik
Protokolant	Sebastian Adamczyk

po rozpoznaniu w dniu 28 lutego 2013 r. w Katowicach

sprawy z odwołania R. K. (R. K.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do świadczenia przedemerytalnego

na skutek apelacji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

od wyroku Sądu Okręgowego - Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w Katowicach

z dnia 2 kwietnia 2012 r. sygn. akt XI U 2571/11

oddala apelację.

/-/ SSA J. Pietrzak/-/ SSA M. Żurecki/-/ SSA I. Goik

Sędzia Przewodniczący Sędzia

Sygn. akt III AUa 1185/12

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Katowicach wyrokiem z dnia 2 kwietnia 2012 roku zmienił decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału

w S. z dnia 24 sierpnia 2011 roku odmawiającą R. K. prawa do świadczenia przedemerytalnego w ten sposób, że przyznał ubezpieczonemu prawo do takiego świadczenia od dnia 13 lipca 2011 roku.

Sąd ustalił, że skarżący (ur. (...)) w okresie od 1.09.2006 roku do 31.12.2010 roku był zatrudniony na podstawie stosunku pracy w (...) Ośrodku (...)

w B.. Rozwiązanie stosunku pracy nastąpiło z powodu likwidacji ośrodka. Do dnia rozwiązania stosunku pracy ubezpieczony posiadał ponad 35-letni okres uprawniający do emerytury, a więc wymagany w art.2 ust.1 pkt 2 ustawy z dnia 30.04.2004 roku

o świadczeniach przedemerytalnych. Ponadto spełnił pozostałe warunki nabycia prawa do świadczenia wskazane w art.2 ust.3 ustawy.

W związku z tym Sąd uznał, że ubezpieczony nabył prawo do świadczenia od dnia następnego po dniu złożenia wniosku o świadczenie zgodnie z art.7 ust.1 ustawy.

Sąd nie podzielił stanowiska organu rentowego, który odmawiając świadczenia podniósł, że wnioskodawca nie rozwiązał równoległego stosunku pracy z Urzędem Skarbowym w B. z przyczyn dotyczących zakładu pracy, lecz na mocy porozumienia stron - na prośbę ubezpieczonego.

Sąd wskazał, że istotnie ubezpieczony równocześnie z zatrudnieniem w Ośrodku (...) był związany stosunkiem pracy z Urzędem Skarbowym w B. w wymiarze połowy wymiaru czasu pracy a umowa o pracę z Urzędem została rozwiązana z dniem 31.12.2010 roku na mocy porozumienia stron na prośbę pracownika.

Zdaniem Sądu jednak przepisy ustawy z dnia 30.04.2004 roku o świadczeniach przedemerytalnych nie uzależniają nabycia prawa do świadczenia od rozwiązania z przyczyn dotyczących zakładu pracy wszystkich istniejących stosunków pracy, lecz wyłącznie „głównej (podstawowej) umowy o pracę”.

W apelacji od wyroku organ rentowy wnosił o jego zmianę i oddalenie odwołania ubezpieczonego od zaskarżonej decyzji zarzucając wyrokowi naruszenie przepisu art.2 ust. 1 pkt 2 ustawy o świadczeniach przedemerytalnych.

W uzasadnieniu środka odwoławczego apelujący podkreślił, iż istotą świadczenia przedemerytalnego jest zapewnienie środków utrzymania osobie bezrobotnej, która utraciła możliwości zarobkowe z przyczyn od niej niezależnych. W związku z tym w przypadku ubezpieczonego, gdy jeden ze stosunków pracy nie został rozwiązany z przyczyn dotyczących zakładu pracy, nie zaszyły przesłanki do przyznania prawa do świadczenia przedemerytalnego.

Sąd Apelacyjny nie uwzględnił apelacji, albowiem podzielił stanowisko Sądu Okręgowego, że przepisy ustawy z dnia 30.04.2004 roku o świadczeniach przedemerytalnych określające warunki nabycia prawa do tych świadczeń nie wymagają od zainteresowanego wnioskodawcy uprzedniego rozwiązania wszystkich istniejących stosunków pracy z przyczyn wskazanych w art.2 ust.1 ustawy z którego wynika, że zasadniczym warunkiem nabycia prawa do świadczenia przedemerytalnego jest posiadanie określonego wieku oraz odpowiedniego okresu uprawniającego do emerytury w chwili rozwiązania z przyczyn dotyczących zakładu pracy lub z powodu likwidacji lub niewypłacalności pracodawcy takiego stosunku pracy, który trwał nie krócej niż 6 miesięcy.

Zatem do nabycia prawa do świadczenia przez pracownika wystarczające jest stwierdzenie, że legitymuje się on stosownym wiekiem i stażem ubezpieczeniowym w chwili rozwiązania jednego ze stosunków pracy, które nastąpiło z przyczyn zakładu pracy czy też likwidacji zakładu a ponadto spełnia dalsze kryteria z art.2 ust.3 ustawy.

W przypadku ubezpieczonego zostały spełnione warunki do nabycia prawa do świadczenia z art.2 ust.1 pkt 2 (wiek 60 lat i ponad 35-letni okres zatrudnienia uprawniający do emerytury w chwili rozwiązania stosunku pracy z (...) Ośrodkiem (...) z powodu jego likwidacji). Ponadto niekwestionowane jest wypełnienie przez ubezpieczonego dalszych warunków do nabycia prawa z art.2 ust.3 ustawy.

W ocenie Sądu za prawidłowością przyjętego poglądu przemawia wynikająca z ustawy

o świadczeniach przedemerytalnych możliwość osiągnięcia przez uprawnionych do tych świadczeń przychodów, m.in. ze stosunku pracy, które w myśl art.5 ustawy mają jedynie wpływ na wysokość wypłaconych świadczeń (ich zawieszenia lub zmniejszenia).

Wobec powyższego apelacja jako nieuzasadniona podlegała oddaleniu w myśl art.385 k.p.c.

/-/ SSA J. Pietrzak/-/ SSA M. Żurecki/-/ SSA I. Goik

Sędzia Przewodniczący Sędzia

JM